

Sygn. akt II Cz 718/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

del. SR Aneta Drzewiecka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 26 września 2013 r. w S.

sprawy ze skargi dłużnika I. J. (1)

z udziałem dłużnika M. J. (1), wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. O. w sprawie o sygn. akt KM 1150/10 – zajęcie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział Wojewódzki w S. świadczeń z ubezpieczeń społecznych dłużniczki I. J. (1)

na skutek zażalenia I. J. (1)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 20 lutego 2013 r.,

w sprawie o sygn. akt I Co 4581/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 718/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim uzupełnił postanowienie tegoż Sądu z dnia 17 grudnia 2012r. w ten sposób, iż odstąpił od obciążenia wierzyciela kosztami postępowania skargowego.

W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż dłużnik wniósł o uzupełnienie postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania skargowego, poprzez orzeczenie o kosztach postępowania. Sąd uznał wniosek za zasadny.

Zgodnie z treścią art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Na podstawie art. 361 k.p.c. przepis powyższy znajduje odpowiednie zastosowanie do postanowień sądu.

Sąd postanowił, w oparciu o treść art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., odstąpić od obciążania wierzyciela kosztami postępowania skargowego, albowiem skarga dłużnika, wobec umorzenia przez organ egzekucji, okazała się

beprzedmiotowa, jednakże wierzyciel nie zaprzeczał twierdzeniom dłużnika i w ocenie Sądu nie miał żadnego wpływu na dokonanie przez komornika zaskarżonych czynności.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł I. J. (1), wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie o kosztach postępowania w I instancji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także od zasądzenie od D. K. i (...) sp. z o.o. w B. solidarnie kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie:

- art. 102 k.p.c. poprzez uznanie, iż w przedmiotowym postępowaniu zachodzi szczególna okoliczność nieobciążania wierzyciela kosztami umorzonego postępowania wszczętego na skutek złożonej przez dłużnika skargi;

- art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące odstąpieniem od obciążania wierzyciela kosztami postępowania skargowego i błędnym przyjęciu, że skarga jest bezprzedmiotowa, a zatem dłużnik jest stroną przegrywającą spór;

art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 797 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, iż wierzyciel wobec niezaprzeczenia twierdzeniom dłużnika nie miał żadnego wpływu na dokonanie przez komornika zaskarżonej czynności;

- obrazę art. 350 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie może odnieść zamierzonego przez skarżącą skutku z przyczyn wskazanych poniżej.

Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności chciałby zwrócić uwagę, iż zawiadomienie o zaskarżonej czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. O. w sprawie Km 1150/10, w postaci zajęcia świadczeń wypłacanych przez ZUS, dokonanej w dniu 10 sierpnia 2011r., I. J. (1) otrzymała w dniu 17 sierpnia 2011r. Zatem skarga dotycząca przedmiotowej czynności, nadana w placówce operatora publicznego dnia 06 listopada 2012r., o ile byłaby objęta rozstrzygnięciem Sądu, przed prawomocnym umorzeniem postępowania egzekucyjnego, podlegałaby odrzuceniu jako spóźniona, więc w tej sytuacji skarżącej nie należałyby się koszty postępowania skargowego. Czynnością egzekucyjną, którą skarżąca zaskarżyła w niniejszym stanie faktycznym było zajęcie wypłacanych jej świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Realizacja potrąceń, która następuje na skutek zajęcia jest wynikiem takiej czynności, więc każde kolejne potrącenie, następujące co miesiąc nie podlega osobnemu zaskarżeniu.

Zgodnie z art. 826 k.p.c. prawomocne umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje uchylenie czynności egzekucyjnych.

W niniejszej sprawie postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1150/10 zostało doręczone pełnomocnikowi wierzyciela 27.11.2012r. oraz małżonkowi dłużniczki - M. J. (1) 26.11.2012r. i pełnomocnikowi dłużniczki I. J. (2) 23.11.2012r., zatem w części dotyczącej umorzenia egzekucji stało się prawomocne z dniem 05 grudnia 2012r. Skoro w dacie rozstrzygania skargi przez Sąd tj. w dniu 17 grudnia 2012r. na skutek prawomocnego umorzenia postępowania czynność została uchylona, a skarżąca przed uprawomocnieniem się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego nie cofnęła skargi, to również musi być uznana za stronę przegrywającą, której nie przysługiwałyby koszty postępowania skargowego. W tej sytuacji orzeczenie Sądu I instancji, choć oparte na treści art. 102 k.p.c. w istocie odpowiada prawu, więc nie podlega zmianie, w kierunku postulowanym przez skarżącą, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

(...)

1) (...)

2) (...)